

[Ebba Strange.]

er tilstrækkelig dokumentation for at opheve aldersgrænsen, sådan at det er de unges seksualliv og ikke vores forestillinger, der ligger til grund for forslaget.

I øvrigt kan jeg som sagt love det en velvillig behandling.

Inge Krogh (KrF):

Efter det foreliggende forslag skal mødrehjælpen ophæves, når bistandsloven træder i kraft 1. april 1976. Man ser med nogen ængstelse på de stigende aborttal, som også flere af de andre ordførere har gjort det, og det er meget beængstende, at nu falder en rådgivning væk, som man føler er tiltrængt. Bl. a. vil man vel nok komme til at savne de rådgivende klinikker for svangerskabsforebyggelse, der er store ventelister til dem, der viser, at der er et vist behov for dem, og vi vil da anbefale, at de fortsætter ude i amter og kommuner. Muligvis var det bedre, at de lå sådan, at de enkelte klienter ikke skulle rejse så langt til klinikkerne, men at man måske havde en klinik i tilslutning til det lokale sygehus. Allerbedst ville det være, hvis det blev lagt ud til den praktiserende læge, men, som det er omtalt adskillige gange, er en konsultation, f. eks. med oplægning af den såkaldte spiral, særdeles dyr, og jeg tror også, vi vil anbefale, at der sker en forandring i sygesikringsloven, så en sådan konsultation kan blive gratis eller betalingen i hvert fald stærkt reduceret.

Angående den 15 års grænse, som flere ordførere har bragt frem, betragter vi fra kristeligt folkeparti et barn på 15 år og derunder som meget umodent, i hvert fald psykisk, og vi mener, at hvis aldersgrænsen bliver sænket, så vil man borttage en beskyttelse af de ganske unge, med den respekt, som en 13-14 års pige burde have. Men realiteterne viser jo desværre noget andet, og vi vil derfor tage diskussionen op i udvalget.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi er i det store og hele positive over for det lovforslag, der ligger her. Det er jo kendt, at vi i sin tid var meget bekymrede over, at mødrehjælpsinstitutionerne skulle nedlægges og overføres til primærkommunernes socialcentre. Denne bekymring, som vi udmøntede i et ændringsforslag til bistandsloven, har vi stadig, og jeg synes nok,

man i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag i udvalget burde høre lidt om de erfaringer, der allerede er gjort dér, hvor man har forsøgt integrationen i primærkommunens center, f. eks. her i Københavns kommune, hvor jeg er vidende om, at mange socialrådgivere, der er flyttet fra mødrehjælpen, føler sig meget bekymrede, fordi de synes, at de svangre kvinder ikke længere har den mulighed for den ekspertise og den specialviden, som man kunne byde dem i mødrehjælpen, og måske heller ikke helt den økonomiske støtte, de før var vant til at få.

Men når dette lovforslag nu er forelagt, mener vi, det må være korrekt at bygge på amtskommunen. Jeg vil bare gerne ligesom fru Grethe Philip understrege, at jeg synes, der må laves et ændringsforslag til denne lov, så amtskommunen får en egentlig forpligtelse. Det kan diskuteres, hvordan forpligtelsen skal være, om det skal være en seksualvejledningsklinik, det tror jeg personlig selv, men i hvert tilfælde må amtskommunen på en eller anden måde have direkte pålæg om, at noget skal opbygges.

Vi er stadig væk meget tilfredse med, at konsultation og receptudskrivning bliver omfattet af sygesikringsordningen. Jeg skal ikke indlade mig i nogen diskussion om, hvor dyrt det er, men det koster i hvert tilfælde penge, og det vil være ganske rimeligt, ikke mindst i en tid, hvor vi diskuterer fri abort meget, i hvert fald at gøre den beskudne indsats, vi kan gøre for at undgå de situationer. Derfor vil jeg selvfølgelig også helst have, at vi gjorde præventive midler gratis, og at vi i hvert tilfælde startede med at gøre dem billigere. Skal det afvises, vil jeg meget gerne have, at ministeren afviser det af hensyn til økonomien og ikke med denne latterlige begrundelse, at man er bange for misbrug. Det udmøntede sig jo i det rene tåberi ved sidste debat, hvor jeg tror, man fra fremskridtspartiet anførte, at misbruget bestod i, at man gav sine katte og hunde disse præventive midler, og det fulgte ministeren til min dybeste undren op. Derfor vil jeg gerne have en klar forklaring på, hvorfor man ikke vil gennemføre det. Skulle man være bange for misbrug, tror jeg som fru Ebba Strange, at det meget snarere er de meget store priser og de penge, der trækkes ud af folk på disse ganske nødvendige